

lähisvat nägi suugugi lirjeldada, mis Puurats Matsi kolla-  
seid, ammu otsitud pülse nähes, tegi, — siin peoks nii üd-  
osaw maalder wärtpintsliga pisut platsi astuma. Piis  
longis nina alanes mebel poole tolli rõort sun ligemole,  
ning ähwardas selle foguni linni fatta, librad mõi munfid  
mõi tutsparrad, fuda seogi susogil maanurgas neid nimetab,  
tõusivad paari tolli wäärt lõrgemasse, nii et otsad just üle-  
misse lõrwa ääre poole näitustivad, molad läksivad viltu,  
ülemine vabema, ja alumine varema nâu poole peale, lõng  
hakkas wärtsema ning hambad lagitema, fäst seisis fireville,  
tepi otsaga Matsi kuube üleval boides ning silmod räbtisi-  
vad ühtelugu kollaseid pülse, mis märvi poolest, pisut puna-  
kamad olivid, fui wene saara jääred.

Teemebed loquisivad lõbemasse fabe vörnitseseja ümber  
kellu, lõigil oli selgeste oru jaadav, et mõlemad õige viha-  
sed olivid, oga keski ei mõistnud täiesite milspärist. Nege-  
mõõda tõusis Matsi russlas nägi suur roske seva labelsõe  
masar illa lõrgemasie. Abilsingu kirjad ja wioliti mõtted  
läksivad nii üd ia peost läbi. Waimus mõdetis ta ree loinst,  
kas russliga ta ulataks üle sähmat, siis jälle pani orgi-  
mebe rassplatat müssi ees ta mõtlema: sähärduje plafoni  
peale polnud ta enne funagi wömmust saanud anda, kas  
tobiis nii üd nii ilms lüsimata peale virutada. Russitas oli  
felle oja sees juba õla lõrguseni tõusnud.

Puurats, felle leele paedad esmolt laskku olivid läinud  
rõõmu ja viha pärast, et ammu voodetud kollanevürs lerra-  
ta lätte puutunud, töötis parajaaste pojatama ja saja-  
tam a bakata, seal juhtus ta Matsi russlast sirge läetwarre  
otsas silmamo ja terve Matsi leba oli niisuguse ähwarduse  
luju saanud, mis selgemalt lui mõne funkta lõnemebe sun-  
wastaselle kuulua: „Oota, wares, nii üd mo sulle lõmlega  
malan.“ See oli Puurotsille loguni ootamata ja uus.

Muttu östusivad nii üd ta Makreere nurgo poisid rinda  
Matsi lähedalle, neile tegi sähärdune võisene russla sõda ju-  
manast saadik palju valja; nende selja taga tõusivad Per-  
funi meelete lõrged torulübarad nähtavasse, nogn tabaks  
nad öösdä; meie oleme ta sin; siis asusivad veel mõned

Põitsamaa ja Böötsku mehed roodu, kes ta parajaaste  
kiliwooriga Tallinna olivid juhtunud ning sellel lodu õpi-  
jub russlaamet ta wõeras lubermangus õige meelepäraline  
näts olema, peale selle töötavad veel mõned Järva ja Harju  
poisid teiste sello, nii et Matsi seljataga mõne silmapilgu  
järel terwe paras pool russlamchi idjals walmis seisis.  
Puurats lõi pisut kohmetama ja lahvotama nii üksipäini  
suure bulga ees seistes. Ta lõi silmad lõrrals seljataha —  
sed a nii üd ei tea tuli seogi ütelda milspärist; nõned ar-  
wavad, ta tahtnud näha, kas tee seija taga lahti, et putku  
reöiks panno, teised jälle, et ta silmad ümberpöörnud tä-  
henduseks: sähärduje poissleste karjaga ei massa riielda,  
nad pole seda wäärt, et neile lepiga förmne peale loputa,  
nende otsa mõib ouus inimene ainult seljaga maadala —  
olgu nii üd sellega lugu, fuda on, oga emaks suutels troob-  
tils nägi Puurats selja taga mõne tuttowa Harju poisi, ta  
oma libellonnost, fest Puurats oli ta maalt päritud, ning  
neil olivid sähärduused nääd, mis tunnistasid: „Wala  
lepiga, mete aitame fa!“ Selle tööttu wõeras ta Puurats  
silmad jälle Matsi poole ning lepp käes hakkas tõusma.

Perfuni mehed õestasivad Matsi taga: „Lömma talle,  
mis ta sind oma lepiga ähwardab!“ Matsi oligi parajaaste  
russlas winnas nägi püüs luss, ta lõi veel pisut seba tagasi  
ja — sai niisuguse lõmmu suljadse, et kõhe minoli tee peale  
longes ning kollased saapad maast üleõse taewa poole kerli-  
vad, umbes nii lui seogi hakkas tõritamme sadamatava.

„Mis teud need on, mis ja sin leed?.. lõlas fui lõue  
mürin Matsile lõrwa, ning heal, mis neid sõnu pajatas, polnud  
talle mitte tundmata. Piits pahemas läes, paremi russi wal-  
mis Matsile uut lõmmu andmas, nõnda seisis Matsi isa for-  
raga tee taga püstli. Ta eli oma meestega Liivale joudnud ja  
veel parajal ajal manu saanud, lus russla sõda pidi algama.

Nii üd algas esmalt isa ja Puurati wabel säre sele-  
tamise ja diendomine, Puurats sai kuulda, et tema wad-  
tane lõuemüristaja poeg, et ta odra loormaga liuna tul-  
nud ja ei mingit wališlampa polnud wedanud; endisest  
ojast oli Matsi isa Puurotsille sa pisut tuttow ja nõnda